

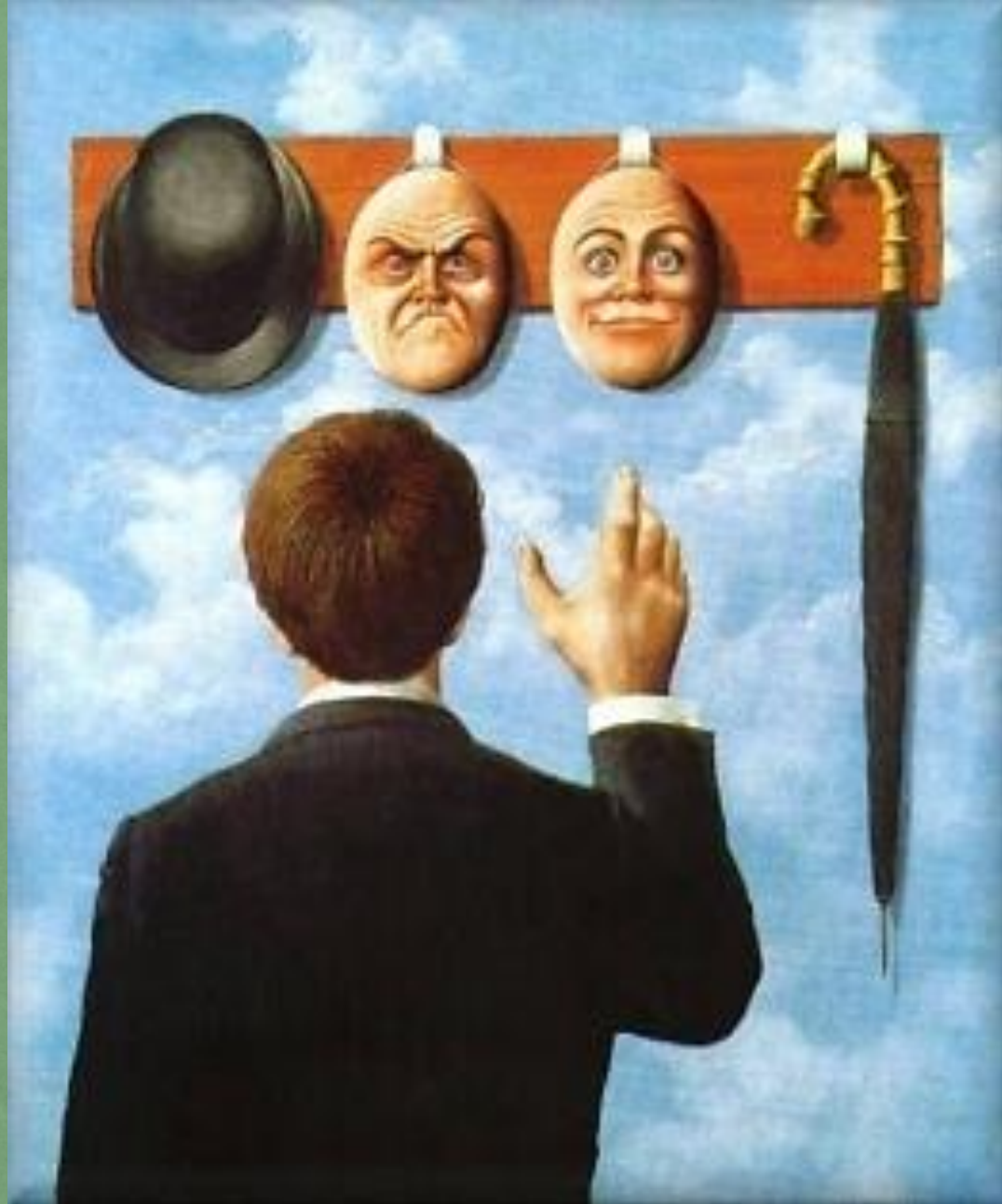
ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΓΕ. Λ. ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ι. ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
Θεολόγος καθηγητή
DEA Εκκλησιαστικής Ιστορίας ΑΠΘ
Δρ. Θεολογίας ΑΠΘ

Θ. Ε. 3. ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
3. 4. Ταυτότητα

<https://finspi.com/source/incautareaeuipiurdut.blogspot.com>

ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ

Βιωματική (2 ώρες)

ΠΡΟΣΔΟΚΩΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Οι μαθητές/τριες να:

- αξιολογούν τη θρησκευτική ταυτότητα ως παράγοντα που επηρεάζει τις προσωπικές επιλογές,
- διακρίνουν στοιχεία της θεολογίας του προσώπου της ορθόδοξης χριστιανικής παράδοσης στις σχέσεις των ανθρώπων.

- ✓ Σύνδεση της θρησκευτικής ταυτότητας με την ιδιοπροσωπία.
- ✓ Ανάλυση της έννοιας του προσώπου όπως προκύπτει από τη θεολογία της ορθόδοξης χριστιανικής παράδοσης.
- ✓ Διατύπωση κριτηρίων αξιολόγησης των σχέσεων με τους άλλους με βάση τη θεολογία του προσώπου.

ΤΟ ΧΕΡΙ ΜΟΥ ΣΤΟ ΧΑΡΤΙ

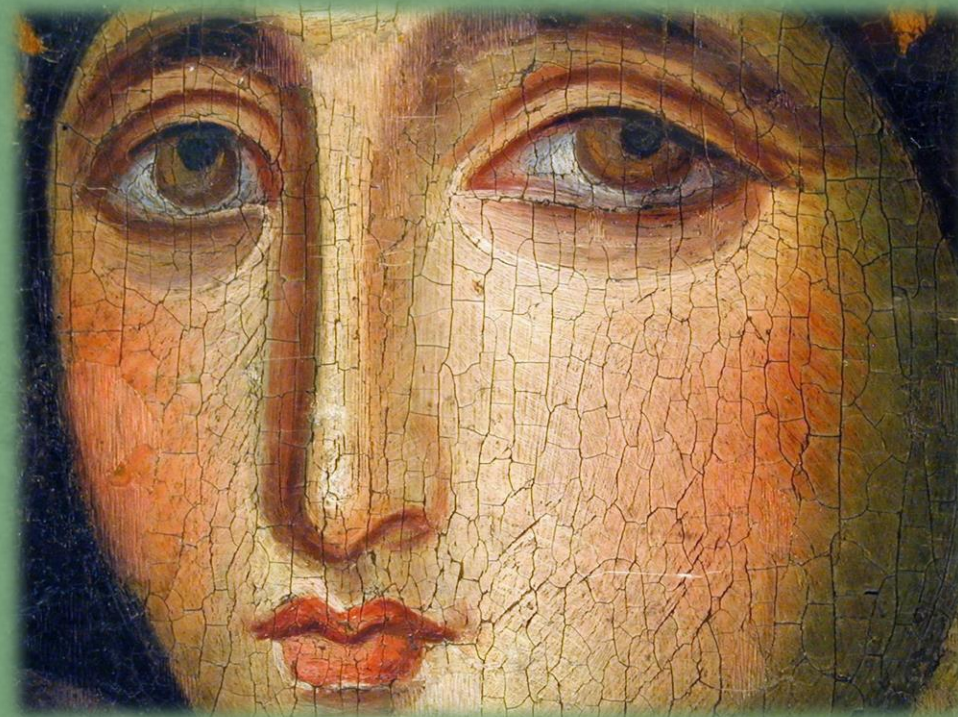
Στο περίγραμμα του χεριού του/της κάθε μαθητής/τρια γράφει κάτι για τον εαυτό του/της (χάρισμα, δεξιότητα, επίτευγμα, κ.λπ.), που του/της αρέσει.

Σε δεύτερο περίγραμμα χεριού γράφει κάποιο χαρακτηριστικό του που δεν του/της αρέσει και που θα ήθελε να το αλλάξει.

Συζήτηση κοινών στοιχείων,
ιδιαίτερων χαρισμάτων και διαφορών.

ΒΙΩΝΟΝΤΑΣ

Χαρίσματα που έχουν οι μαθητές/τριες
ως μοναδικές και ανεπανάληπτες προσωπικότητες.

ΟΜΑΔΟΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ - ΣΥΝΤΑΞΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ ΣΕ ΡΟΛΟ

Οι μαθητές/τριες χωρίζονται σε 4 ομάδες.

Κάθε ομάδα υποδύεται τον λεξικογράφο που πρέπει να καταγράψει τον ορισμό της λέξης πρόσωπο με τη θεολογική (ορθόδοξη) σημασία του.

ΚΕΙΜΕΝΑ:

1^ο) Γεν. 1, 26-27. 2, 7. 3, 1-19. «Κατ' εικόνα» και «καθ' ομοίωσιν», σσ. 140-141.

2^ο) Άτομο και Πρόσωπο, σ. 140.

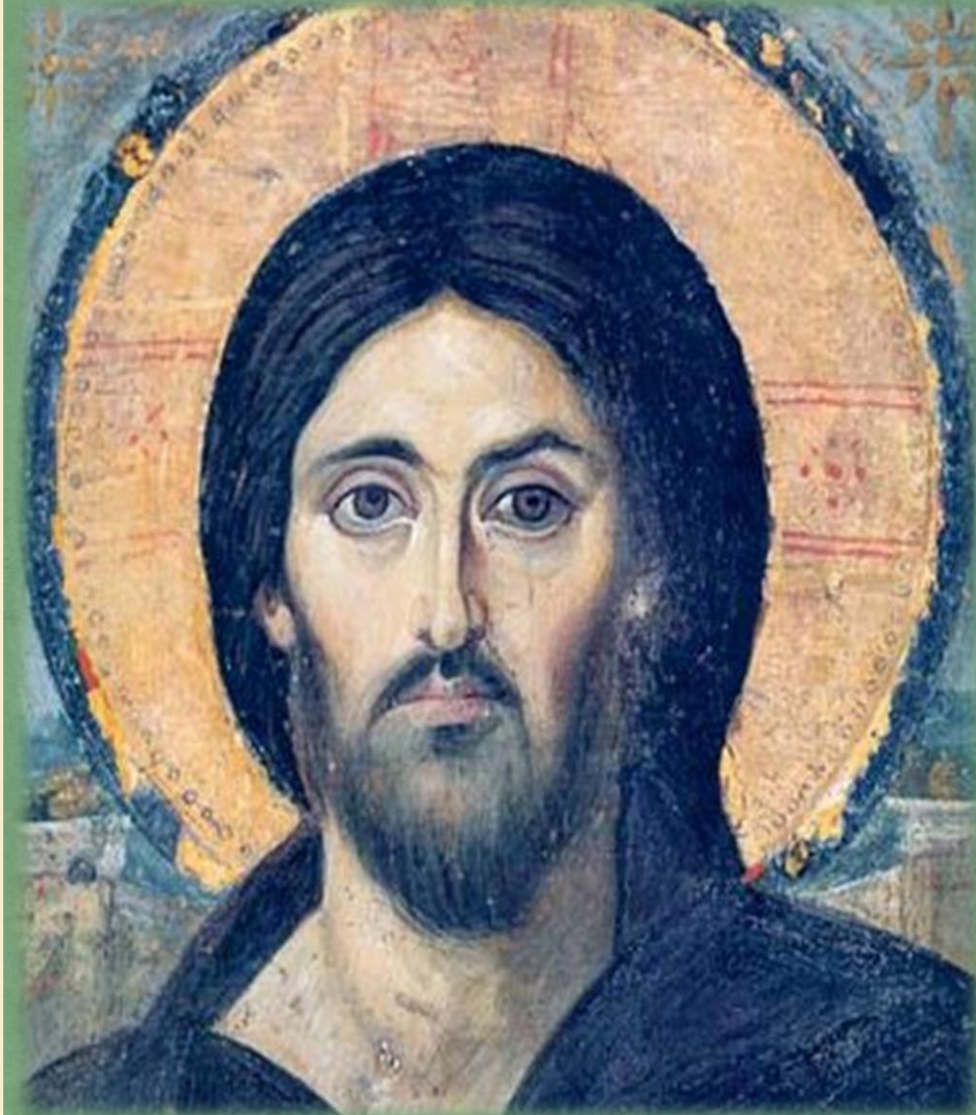
3^ο) Υπάρχω, σ. 143.

4^ο) Από το μετανεωτερικό προσωπείο στο πρόσωπο, σ. 143.

Στο τέλος, δίνεται ο ορισμός της λέξης πρόσωπο με την ετυμολογία της από λεξικό (Μπαμπινιώτης, 2002).

ΝΟΗΜΑΤΟΔΟΤΩΝΤΑΣ

Η έννοια του προσώπου στη χριστιανική θεολογία και ανθρωπολογία.

ΟΜΑΔΑ 1η

ΦΥΛΛΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ / ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΑ:

Αφού διαβάσετε με προσοχή τα κείμενα 1 & 3, σσ. 140 & 141, να γράψετε τον ορισμό της λέξης πρόσωπο.

ΤΑΞΗ - ΤΜΗΜΑ:

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ:

ΟΜΑΔΑ 2η

ΦΥΛΛΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ / ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΑ:

Αφού διαβάσετε με προσοχή το κείμενο 2, σ. 140, να γράψετε τον ορισμό της λέξης πρόσωπο.

ΤΑΞΗ - ΤΜΗΜΑ:

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ:

ΟΜΑΔΑ 3η

ΦΥΛΛΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ / ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΑ:

Αφού διαβάσετε με προσοχή το κείμενο 7, σ. 143, να γράψετε τον ορισμό της λέξης πρόσωπο.

ΤΑΞΗ - ΤΜΗΜΑ:

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ:

ΟΜΑΔΑ 4η

ΦΥΛΛΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ / ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΑ:

Αφού διαβάσετε με προσοχή το κείμενο 8, σ. 143, να γράψετε τον ορισμό της λέξης πρόσωπο

ΤΑΞΗ - ΤΜΗΜΑ:

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ:

ΟΜΑΔΟΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ - ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΣ ΡΟΛΟΣ

Δίνεται το εξής σενάριο: «Ζαφνικά μπαίνει στην τάξη σας ένας νέος μαθητής / μια νέα μαθήτρια, που διαφέρει ως προς το χρώμα, τη θρησκεία και τις πολιτιστικές καταβολές από τους υπόλοιπους».

Οι μαθητές/τριες χωρίζονται σε ομάδες. Οι μισές ομάδες υποδύονται τον ρόλο ενός μαθητή / μιας μαθήτριας από την τάξη και πρέπει να αποφασίσουν πώς θα συμπεριφερθεί στον νέο μαθητή / στη νέα μαθήτρια.

Οι άλλες μισές υποδύονται τον νέο μαθητή / τη νέα μαθήτρια και καλούνται να αποφασίσουν πώς θα συμπεριφερθεί στους μαθητές / στις μαθήτριες της τάξης.

Συμβουλευόμαστε και τα κείμενα 1, 3, 5, σσ. 146-147.

ΕΦΑΡΜΟΖΟΝΤΑΣ

Οι διαφορές των προσώπων ως στοιχείο πολιτισμού και ποικιλομορφίας.

ΑΤΟΜΟ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΟ

- Ο άνθρωπος δεν είναι άτομο, είναι πρόσωπο. Μεταξύ των δυο αυτών εννοιών (πρόσωπο - άτομο) υπάρχει μόνο ένα κοινό στοιχείο: αναφέρονται σε μια μονάδα, μια μόνο ύπαρξη, π.χ., καθένας μας γεννιέται ως άτομο.
- Το πρόσωπο και το άτομο διαφέρουν σε όλα τα άλλα και μάλιστα στη σχέση τους με τις άλλες μοναδικές υπάρξεις. Το άτομο μένει άσχετο, δεν αισθάνεται την ανάγκη να σχετισθεί με άλλες υπάρξεις, το Εγώ μένει κλεισμένο στον Εαυτό του και δεν αναφέρεται στο Άλλο του. Το πρόσωπο (προς + ωψ= όψη, οφθαλμός) σχετίζεται οπωσδήποτε, το Εγώ επι-κοινωνεί με το Άλλο του, ο Εαυτός μας είναι η σχέση του Εγώ μας προς το Άλλο μας. Ποτέ δε βρίσκουμε την ταυτότητα μας μόνοι, αλλά πάντοτε σε σχέση με το Άλλο μας.
- Ο άνθρωπος γεννιέται άτομο και γίνεται πρόσωπο. Καθένας γεννιέται σαν άτομο και αναγεννιέται ως πρόσωπο μέσα στην Εκκλησία. Το άτομο αρκείται στη διαφορά του Εγώ από το Άλλο και ποτέ δεν ενδιαφέρεται για την αναφορά (τη σχέση) του ενός προς το άλλο. Αντιθέτως το πρόσωπο δίνει προβάδισμα στην αναφορά, στη σχέση, στην επικοινωνία και στη συμμετοχή, χωρίς βεβαίως να αγνοεί ή να υποτιμά τη διαφορά του Εγώ από το Άλλο του.
- <http://ebooks.edu.gr/modules/ebook/show.php/DSGL-C134/152/1091,4011/>

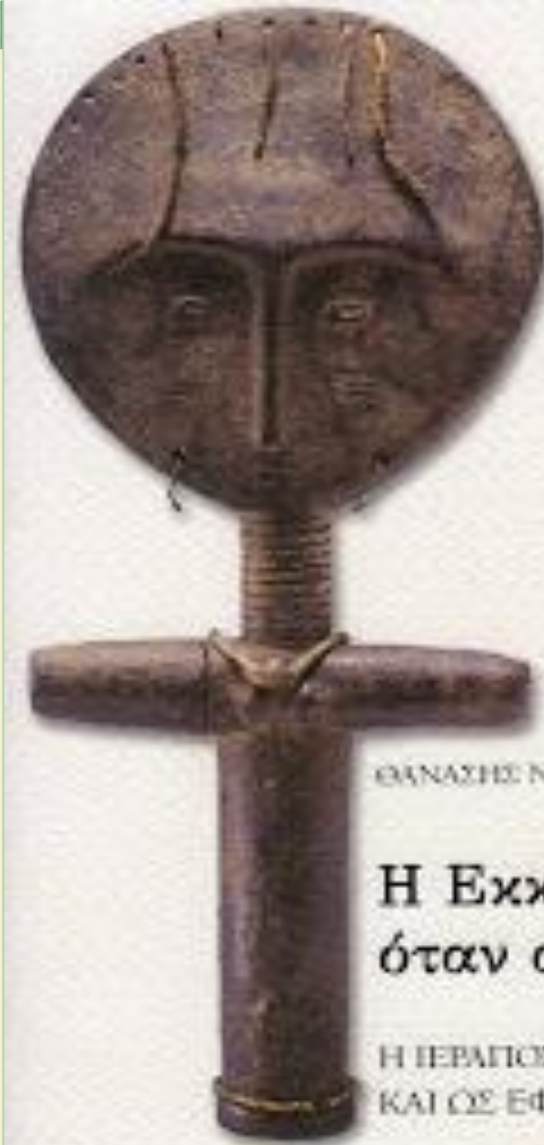
«ΥΠΑΡΧΩ»

- *«... υπάρχω αυθεντικά όταν η ετερότητα δεν είναι κάτι παράλληλα ή ενάντια στην ταυτότητά μου, αλλά είναι όρος της ταυτότητάς μου. Αυτό σημαίνει αγάπη.*
- *... Τόπος του ραντεβού με τον Χριστό δεν είναι μια ιδεολογία, αλλά το πρόσωπο του συνανθρώπου. Είναι αδύνατο να γνωρίσει κανείς την αλήθεια του Χριστού έξω από το μυστήριο της κοινωνίας με τον άλλον.*
- *... εφ' όσον ο Θεός του Χριστιανισμού γίνεται δεκτός ως προσωπική ύπαρξη, δηλαδή ως ύπαρξη που βούλεται, σχεδιάζει, ενεργεί, ανταποκρίνεται (και, άρα, όχι ως μια απρόσωπη και αδρανή πραγματικότητα), ο άνθρωπος καλείται σε ένα άθλημα: να αποδεχτεί την πρόσκληση αυτού του Θεού, να γίνει μαθητής και φίλος του, να συνάψει προσωπική σχέση μαζί του. Η προσωπική σχέση ενέχει μεγαλείο, ενέχει όμως και διακινδύνευση. Μπορεί να προκόψει, μπορεί και να διαρραγεί. Διαθέτει την αβεβαιότητα η οποία συνοδεύει την ελευθερία».*
- *Θ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, (2009²), Η Εκκλησία γίνεται όταν ανοίγεται. Αθήνα: Εν πλω, σσ. 335-337.*

Θ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, (2009²),

Η Εκκλησία γίνεται όταν ανοίγεται. Αθήνα: Εν πλω, σσ. 21, 25-26.

ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΝΑ ΝΗΣΙ

ΘΑΝΑΣΗΣ Ν. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

**Η Εκκλησία γίνεται
όταν ανοίγεται**

Η ΠΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΕ ΕΛΠΙΔΑ
ΚΑΙ ΣΤΕ ΕΦΙΛΑΤΗΣ

Έν πλω

- «...κάθε άνθρωπος είναι νησί. Πελάγη ολόκληρα βρίσκονται ανάμεσα στον καθένα μας και στους άλλους.
- Τι είναι αληθινά το νερό ως θάλασσα, ως λίμνη, ως ποτάμι; Είναι απειλή. Είναι η σκοτεινή δύναμη, η άβυσσος που μπορεί να καταπιεί τον άνθρωπο και να πνίξει τα έργα του. Ταυτόχρονα όμως είναι και ευκαιρία. Μια αληθινή φυσική λεωφόρος, ώστε ο άνθρωπος να ανοιχτεί σε κόσμους που δεν τους βάζει ο νους του.
- Τι είναι αληθινά ένα νησί; Η σιγουριά, η ασφάλεια του μικρού, κλειστού τόπου μου. Όμως μπορεί να είναι και κάτι άλλο: φτώχεια και ορφάνια. Μπορεί δηλαδή να με κρατά ακρωτηριασμένο από την αληθινή μου φαμίλια: τους ανθρώπους των άλλων λαών, των άλλων γλωσσών, της άλλης σοφίας.
- Το βασανιστικό, λοιπόν, για τον άνθρωπο είναι να αποφασίσει πώς θα σταθεί απέναντι στο νησί του (που είναι και σιγουριά και ορφάνια), και πώς θα σταθεί απέναντι στα πελάγη του (που είναι και απειλή και ευκαιρία).
- «...Για τον Χριστιανισμό δεν υπάρχει δίλημμα “πέλαγος ή νησί”. Η απάντηση είναι μία: φυσικά πέλαγος!
- Αυτή η απάντηση όμως δεν χρειάζεται αφέλεια. Χρειάζεται την επίγνωση ότι το άνοιγμα στα πελάγη δεν είναι περίπατος, αλλά διακινδύνευση. Είναι το ρίσκο να αρπάξεις το χέρι του απέναντι ή να βυθιστείς στο ενδιάμεσο. Το νησί όμως, παρόλη τη γλύκα του, είναι εξ ορισμού θάνατος! Είναι η περικλειστη ύπαρξη. Ας σκεφτούμε: Μια ανάσταση που θα περιοριζόταν στο νησάκι ενός λαού, μιας κουλτούρας, μιας εποχής, θα ήταν ανάσταση - μαϊμού. Ψεύτικο δώρο σε συσκευασία τάφου. Η ανάσταση είναι ανάσταση, μόνο αν αφορά την οικουμένη ολόκληρη.
- ...Η μεγάλη πληγή, λοιπόν, σήμερα είναι ότι στις πόλεις μας υπάρχουν κοντινά νησιά. Το ενδιάμεσό τους δεν είναι αχανές σαν το πέλαγος, αλλά λεπτό όσο μια μεσοτοιχία. Είναι όμως εξίσου ανθεκτικό στο να κρατά τα νησιά ανέπαφα το ένα από το άλλο. Η μεγάλη πληγή, δηλαδή, είναι να δημιουργούνται γκέτο. Γειτονικά μεν το ένα στο άλλο, αλλά το καθένα περικλειστο. Ούτε όμως αρκεί κι εκείνο το είδος της γαλήνης, που έχει το μοντέλο του σούπερ - μάρκετ. Κι εκεί μέσα κινείται πλήθος διαφορετικών ανθρώπων. Αλλά καθένας είναι περικλειστο νησί. Ακόμα κι όταν το σούπερ - μάρκετ είναι γεμάτο, η τροχιά του καθενός δεν έχει όρο και προϋπόθεση την τροχιά του άλλου. Είτε ένας, είτε χίλιοι μέσα σε μια κοινωνία του τύπου του σούπερ - μάρκετ, η τροχιά του καθενός είναι ίδια και μοναχική: είσοδος - ράφι - ταμείο».